

Datum van
inontvangstneming

:

18/11/2020

Zaak C-447/20**Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie****Datum van indiening:**

22 september 2020

Verwijzende rechter:

Supremo Tribunal Administrativo (Portugal)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

1 juli 2020

Appellant:

Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP)

Geappelleerde:

LM

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

Het onderhavige verzoek om een prejudiciële beslissing is ingediend in het kader van een procedure tussen het Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas I.P. (instituut voor de financiering van landbouw en visserij, Portugal; hierna: „IFAP”) en LM. In die procedure komt het IFAP op tegen de beslissing tot toewijzing, wegens het verstrijken van de verjaringstermijn van vier jaar, van het verzet [in rechte] tegen de executieprocedure die het had ingesteld tegen LM met betrekking tot schulden wegens steun die deze laatste ten onrechte had ontvangen in het kader van het Operationele Programma AGRO.

Voorwerp en rechtsgrondslag van de prejudiciële verwijzing

In de onderhavige zaak moet worden vastgesteld of het verzet [in rechte] in een executieprocedure de passende rechtsgang is om kennis te nemen van de verjaring van procedures tot terugbetaling van ten onrechte ontvangen financiële steun en zo ja, welke termijn en berekeningsregels van toepassing zijn gelet op het

bepaalde in artikel 3, lid 1, van verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 van de Raad van 18 december 1995 betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen.

Prejudiciële vragen

1. Staat artikel 3, lid 1, van verordening nr. 2988/95 in de weg aan een nationale regeling krachtens welke het de taak van de begunstigde van een subsidie is om bij de bevoegde rechter een bestuursrechtelijk beroep in te stellen tegen het besluit waarbij op grond dat er zich een onregelmatigheid heeft voorgedaan, terugbetaling wordt gelast van de aldus ten onrechte ontvangen bedragen, op straffe dat het besluit definitief wordt [...] indien het tardief wordt aangevochten (dat wil zeggen wanneer de begunstigde niet tijdig gebruikmaakt van de verweermiddelen waarin zijn nationale recht voorziet) en dat het ten onrechte uitbetaalde bedrag derhalve kan worden teruggevorderd overeenkomstig de in het nationale recht vastgestelde vereisten en termijnen?

2. Staat artikel 3, lid 1, van verordening nr. 2988/95 in de weg aan een nationale regeling krachtens welke de begunstigde van een subsidie zich niet kan beroepen op het verstrijken van de termijn van vier of acht jaar tijdens de tegen hem ingestelde gerechtelijke procedure van gedwongen tenuitvoerlegging, aangezien hierover alleen kan worden geoordeeld in het kader van het bestuursrechtelijk beroep tegen het besluit waarbij op grond dat er een onregelmatigheid is vastgesteld, terugbetaling wordt gelast van de aldus ten onrechte ontvangen bedragen?

Aangevoerde Unierechtelijke bepalingen

Verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 van de Raad van 18 december 1995 betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen: artikel 3.

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht

Decreto-Lei n. 163-A/2000, de 27 de julho - Estabelece as regras gerais de aplicação do Programa Operacional de Agricultura e Desenvolvimento Rural (POADR/Programa), bem como da componente agrícola dos programas operacionais de âmbito regional do III Quadro Comunitário de Apoio (QCA III) (wetsbesluit nr. 163-A/2000 van 27 juli 2000 tot vaststelling van de algemene regels voor de toepassing van het Operationele Programma voor Landbouw en Plattelandsontwikkeling (OPLPO/Programma) en van het agrarische element van de regionale operationele programma's van het derde Communautaire Bestek - CB III)

„Artikel 11

Eenzijdige beëindiging of wijziging van de overeenkomst door het IFADAP

1. Het IFADAP kan de overeenkomsten eenzijdig beëindigen indien de begunstigde een van zijn verplichtingen niet nakomt of wanneer, om een aan de begunstigde toe te schrijven reden, niet of niet meer is voldaan aan een van de voorwaarden voor de toekenning van de steun.
2. In geval van niet-nakoming kan het IFADAP de overeenkomst, en met name het steunbedrag, ook eenzijdig wijzigen, wanneer dit gerechtvaardigd is in het licht van de voorwaarden waaronder het project daadwerkelijk is uitgevoerd of wanneer er geen of onvoldoende bewijsstukken zijn.

Artikel 12

Terugbetaling van de steun en kosten

1. Bij beëindiging van de overeenkomst door het IFADAP moet de begunstigde de ontvangen steunbedragen terugbetalen, vermeerderd met de wettelijke rente vanaf de datum waarop die bedragen hem ter beschikking zijn gesteld, onverminderd de mogelijkheid dat hem andere sancties waarin de wet voorziet worden opgelegd.
2. De in het voorgaande lid bedoelde terugbetaling moet plaatsvinden binnen vijftien dagen na kennisgeving van de beëindiging van de overeenkomst, met dien verstande dat de begunstigde daarvan uitdrukkelijk in kennis moet worden gesteld.
3. Indien de begunstigde de terugbetaling niet binnen de in het voorgaande lid gestelde termijn verricht, wordt het verschuldigde bedrag vermeerderd met een vertragingsrente van 2 % vanaf de datum waarop die termijn verstrijkt totdat de terugbetaling daadwerkelijk heeft plaatsgevonden.
4. In het in het voorgaande lid bedoelde geval moet de begunstigde aan IFADAP ook de kosten van de buitengerechtelijke invordering van de verschuldigde bedragen betalen, ten belope van 10 % van de totale waarde van de door de begunstigde ontvangen bedragen.
5. Het bepaalde in de voorgaande leden is van toepassing bij de eenzijdige wijziging van de overeenkomst waaruit de verplichting tot terugbetaling van de ontvangen bedragen voortvloeit, waarbij het in lid 4 vastgestelde percentage wordt toegepast op het terug te betalen bedrag. [...]

Artikel 15

Executoriale titels

De door het IFADAP uitgegeven schuldcertificaten zijn executoriale titels. [...]"

Decreto-Lei n. 4/2015 de 7 de janeiro — Aprova o Código do Procedimento Administrativo (wetsbesluit nr. 4/2015 van 7 januari 2015 tot goedkeuring van het wetboek bestuursprocesrecht)

„Artikel 163

Vernietigbare handelingen en regeling inzake vernietigbaarheid

1. Bestuurshandelingen die zijn vastgesteld in strijd met toepasselijke beginselen of rechtsregels op de schending waarvan geen andere sanctie staat, zijn vernietigbaar.
2. Een vernietigbare handeling brengt rechtsgevolgen teweeg die met terugwerkende kracht ongedaan kunnen worden gemaakt bij een vernietigingsbeslissing van de bestuursrechter of bij een intrekkingbesluit van de bestuursinstantie zelf.
3. Tegen vernietigbare handelingen kan binnen de wettelijke termijnen worden opgekomen bij de bestuursinstantie zelf of bij de bevoegde bestuursrechters. [...]

Artikel 179

Executie van financiële verbintenissen

1. Wanneer krachtens een bestuurshandeling een geldbedrag moet worden gestort aan of op bevel van een publiekrechtelijk rechtspersoon, en dat bedrag niet binnen de gestelde termijn vrijwillig wordt betaald, wordt de executieprocedure ingeleid waarin is voorzien in het fiscaal procesrecht.
2. Daartoe geeft de bevoegde instantie overeenkomstig de wettelijke bepalingen een certificaat met de kracht van een uitvoerbare titel af dat zij samen met het administratieve dossier overlegt aan de bevoegde dienst binnen de belastingadministratie.”

Decreto-Lei n. 214-G/2015, de 2 de outubro — Código do Processo nos Tribunais Administrativos (wetsbesluit nr. 214-G/2015 van 2 oktober 2015, wetboek bestuursprocesrecht)

„Artikel 58

Termijnen

1. Behoudens andersluidende wettelijke bepaling geldt voor het instellen van een bestuursrechtelijk beroep tegen nietige handelingen geen termijn, terwijl voor het instellen van beroep tegen vernietigbare handelingen de volgende termijnen in acht moeten worden genomen:
 - a) één jaar, indien het beroep wordt ingesteld door het openbaar ministerie;

b) drie maanden, in alle overige gevallen.

2. Onverminderd het bepaalde in lid 4 van artikel 59 worden de in het voorgaande lid vastgestelde termijnen berekend overeenkomstig het bepaalde in artikel 279 van het burgerlijk wetboek.

3. Na afloop van de in lid 1, onder b), gestelde termijn, wordt het beroep ontvankelijk verklaard:

a) wanneer er sprake is van een gerechtvaardigde belemmering, overeenkomstig het bepaalde in het burgerlijke procesrecht;

b) indien het wordt ingesteld binnen een termijn van drie maanden nadat de fout is rechtgezet, wanneer met inachtneming van het beginsel van hoor en wederhoor wordt aangetoond dat in het concrete geval van een normaal zorgvuldige burger niet kon worden verlangd dat hij het beroep tijdig zou instellen omdat de houding van de bestuursinstantie hem op het verkeerde been had gezet, of

c) wanneer de vertraging, niet meer dan een jaar na de datum waarop de handeling is verricht of bekendgemaakt, indien bekendmaking verplicht is, als gerechtvaardigd moet worden beschouwd in het licht van de dubbelzinnigheid van het toepasselijke regelgevingskader of de bestaande moeilijkheden, in het concrete geval, om de handeling waartegen kan worden opgekomen te bepalen of aan te merken als bestuurshandeling of als regel.”

Decreto-Lei n. 433/99 de 26 de outubro — Aprove o Código de Procedimento e de Processo Tributário (wetsbesluit nr.433/99 van 26 oktober 1999 tot goedkeuring van het wetboek fiscaal procesrecht)

„Artikel 148

Werkingsfeer van de executieprocedure

1. De executieprocedure beoogt de gedwongen invordering van de volgende schulden: [...]

2. In het kader van een executieprocedure kunnen in de gevallen en onder de voorwaarden waarin de wet voorziet ook worden ingevorderd:

a) andere schulden ten aanzien van de staat of andere publiekrechtelijke rechtspersonen die krachtens een bestuurshandeling moeten worden betaald;

b) terugbetalingen of terugvorderingen.

Artikel 204

Gronden voor verzet tegen executie

1. Verzet tegen executie kan uitsluitend zijn gebaseerd op de volgende gronden: [...]

d) verjaring van de schuld die wordt geëxecuteerd.”

Korte beschrijving van de feiten en het hoofdgeding

- 1 Op 13 februari 2002 hebben het IFADAP [(voorganger van het IFAP)] en LM een overeenkomst tot toekenning van steun gesloten in het kader van het programma AGRO/Maatregel 5 Preventie en herstel van het landbouwproductiepotentieel, medegefinancierd door het EOGFL.
- 2 Op 15 februari 2002 hebben ABISTRAL — Construções e Terraplanagens, L.^{da}, en LM een schriftelijk akkoord gesloten.
- 3 Op 26 februari 2006 is LM er bij aangetekend schrijven met ontvangstbevestiging van in kennis gesteld dat uit een aantal controles was gebleken dat niet aan de toepasselijke voorschriften was voldaan, waardoor bepaalde bedragen met betrekking tot bepaalde posten als niet-subsidiabel werden aangemerkt: arbeidskosten van de echtgenoot van LM; kosten voor de terugwinning van afbraakmaterialen, wegens gebrek aan bewijsstukken, en betalingen aan ABISTRAL, aangezien LM het bankdocument waaruit bleek dat de cheques daadwerkelijk waren geïnd, niet had overgelegd, waardoor effectieve betaling niet kon worden aangetoond. Overeenkomstig de wet beschikte LM over een termijn van 10 dagen om te antwoorden, na afloop waarvan de subsidie zou worden aangepast.
- 4 LM heeft de ontvangstbevestiging ondertekend op 1 maart 2006.
- 5 IFADAP heeft het antwoord van LM ontvangen op 17 maart 2006.
- 6 Het IFAP heeft LM de volgende kennisgeving doen toekomen: „[...] Na afronding van de onderzoeksfase van de administratieve procedure [...] moet een definitief besluit worden vastgesteld, [...] met inachtneming van de volgende voorwaarden en gronden: Op 20 december 2001 is de inschrijving voor het project goedgekeurd [...] en op 7 maart 2002 is de overeenkomst tot toekenning van steun gesloten, met een investeringswaarde van 145 080,36 EUR, wat overeenkomt met een subsidie van 108 810,27 EUR. Naar aanleiding van de audit van het project, zijn bij kennisgeving [...] van 23 februari 2006 [...] [aan LM] de inbreuken meegedeeld op de op maatregel 5 van het AGRO-programma toepasselijke wetgeving, die zijn vastgesteld bij een fysieke en een boekhoudkundige controle, met als gevolg dat de in de kennisgeving vermelde kosten niet kunnen worden aanvaard. Op 17 maart 2006 hebben we uw schriftelijk antwoord ontvangen [...]”.
- 7 Op 23 juni 2011 heeft het IFAP LM een verzoek tot vrijwillige betaling van het in het voorgaande lid vermelde bedrag doen toekomen.

- 8 Op 8 augustus 2012 heeft de Serviço de Finanças do Porto 1 (belastingkantoor van Porto 1) een executieprocedure ingesteld ter invordering van schulden uit ten onrechte ontvangen steun in het kader van het operationele programma POAGRO ten belope van 29 917,67 EUR.

Voornaamste argumenten van partijen in het hoofdgeding

- 1 Wat betreft de bestreden executieprocedure, heeft het **IFAP** naar eigen zeggen de bestuurshandeling tot invordering bij LM (opposante) van 29 917,67 EUR (verschil tussen de oorspronkelijke waarde van de steun en de ontvangen waarde na uitsluiting van de niet-subsidiabele kosten) pas op 30 april 2010 vastgesteld, waardoor de verjaringstermijn pas vanaf die datum kan beginnen te lopen.
- 2 Het stelt ook dat de Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto (bestuurs- en belastingrechter Porto, Portugal) *ratione materiae* onbevoegd was en dat de bevoegdheid bij de afdeling bestuursrechtspraak van de Tribunal Administrativo e Fiscal (bestuurs- en belastingrechter) berust, aangezien de verjaring ziet op het onderzoek, de beoordeling en de vaststelling van de feiten met betrekking tot de rechtmatigheid van de instelling, de wijziging of het verval van de vordering van het IFAP.
- 3 Het IFAP stelt zich op het standpunt dat de Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto zich in zijn vonnis heeft vergist waar hij, voor de toepassing van artikel 3 van verordening nr. 2988/95, de verjaring van de procedure (waarin dit artikel voorziet) heeft verward met de verjaring van de vordering/schuld (waarop dit artikel niet van toepassing is).
- 4 De Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto heeft immers blijk gegeven van een onjuiste beoordeling van de bewijzen door in het bestreden vonnis na te laten de relevante feiten op het gebied van verjaring, met name met betrekking tot de datum waarop LM in de administratieve procedure de gestelde betaling voor „terugwinning van materialen” had moeten aantonen, te onderzoeken, te beoordelen en vast te stellen, en door in dat vonnis de datum waarop LM en ABISTRAL L.^{da} de overeenkomst tot levering van goederen en diensten hebben gesloten (15 februari 2002) als begindatum te nemen voor de berekening van de verjaringstermijn voor de „schuld die wordt geëxecuteerd”, namelijk de vordering van het IFAP, die op die datum juridisch gezien nog niet was ontstaan (dit was pas het geval bij de vaststelling van de bestuurshandeling tot executie, namelijk op 30 april 2010).
- 5 Volgens **LM** was die rechter *ratione materiae* wél bevoegd en wordt overeenkomstig de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof”) inzake de bepalingen van verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95, de verjaringstermijn voor de schuld die wordt geëxecuteerd bepaald door de verjaringstermijn voor de procedure, met andere woorden vier jaar vanaf de datum waarop de onregelmatigheid is begaan. Die termijn eindigt uiterlijk op de dag

waarop een termijn verloopt die het dubbele bedraagt van de verjaringstermijn indien de bevoegde autoriteit binnen deze termijn geen sanctie heeft opgelegd.

- 6 Die termijn is van toepassing omdat zowel het Hof als de Supremo Tribunal Administrativo (hoogste bestuursrechter, Portugal) oordeelt dat het nationale recht niet voorziet in een specifieke termijn daartoe, waardoor de termijn waarin artikel 3, lid 1, van voornoemde verordening voorziet van toepassing is.
- 7 De inbreuk is begaan op 15 februari 2002 maar werd pas op 1 maart 2006 ter kennis gebracht van LM en het definitieve besluit in de administratieve procedure is pas op 30 april 2010 vastgesteld.

Korte uiteenzetting van de motivering van de verwijzing

- 1 In de eerste plaats vraagt het **IFAP** zich af of de belastingrechter in het kader van het verzet tegen een executieprocedure bevoegd is om kennis te nemen van de verjaring van de terugvorderingsprocedure waarin artikel 3, lid 1, van verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 voorziet. Volgens het IFAP gaat het hier om een administratieve en niet om een fiscale schuld. Om na te gaan of de belastingrechter bevoegd is, moet derhalve eerst worden vastgesteld of het verzet tegen de executie de passende rechtsgang is om in casu de rechterlijke bescherming te waarborgen.
- 2 **LM** heeft de Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto verzocht zich uit te spreken over de rechtmatigheid van de tegen haar ingestelde executie en baseert de gestelde onrechtmatigheid van de inning op de verjaring: **het besluit tot terugvordering van de steun** (dat derhalve een executorialie titel uitmaakt) is **vastgesteld op 23 juni 2011**, met andere woorden *meer dan acht jaar na* de datum waarop de onregelmatigheid in het kader van de uitvoering van de overeenkomst zou zijn begaan, namelijk **15 februari 2002**. Bovendien heeft het IFAP haar pas op **1 maart 2006** in kennis gesteld van die onregelmatigheid, meer dan vier jaar nadat de onregelmatigheid is begaan.
- 3 Zelfs indien wordt aangenomen dat een geëxecuteerde die geen beroep heeft ingesteld tegen het besluit tot terugvordering van de steun wegens onregelmatigheden zich kan beroepen op de verjaring ervan in het kader van het verzet tegen de executie, is er het probleem van de toe te passen termijn: is het de **termijn van vier jaar vanaf het moment waarop de onregelmatigheid is begaan** (artikel 3, lid 1, eerste alinea, van verordening nr. 2988/95)? Moet, aangezien deze termijn niet absoluut is en de rechter die kennisneemt van het verzet tegen de executie onbevoegd is om zich uit te spreken over de bestuurszaak, de **termijn van acht jaar vanaf het moment waarop de onregelmatigheid is begaan** (artikel 3, lid 1, derde alinea, van verordening nr. 2988/95) worden toegepast? Of moet de termijn van drie jaar waarover de bestuursinstantie beschikt om het besluit ten uitvoer te leggen worden opgeteld bij de vastgestelde termijn van acht jaar voor de toepassing van de maatregel omdat het de uitvoering betreft van een bestuurlijk besluit tot terugvordering van ten

onrechte betaalde bedragen (tenuitvoerlegging van de bestuurshandeling), waardoor de volledige verjaring van de verplichting pas plaatsvindt **elf jaar nadat de onregelmatigheid is begaan** (artikel 3, lid 2, van verordening nr. 2988/95)?

- 4 Het **Hof** heeft al meermaals geoordeeld dat lid 1 van voornoemd artikel 3 zowel op bestuurlijke maatregelen als op bestuurlijke sancties van toepassing is [zie in die zin onder meer de arresten ██████████ C-278/02, EU:C:2004:388; ██████████ **Schlacht-, Kühl- und Zerlegebetrieb e.a., C-278/07-C-280/07, EU:C:2009:38**; ██████████ Companhia, C-341/13, EU:C:2014:2230; ██████████ & ██████████ C-52/14, EU:C:2015:381; ██████████ C-131/10, EU:C:2010:825; Glencore Céréales France, C-584/15, EU:C:2017:160; Firma ██████████ Fleischimport und export, C-59/14, EU:C:2015:660, en Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer), C-383/14, EU:C:2015:541]. Ook is het vaste rechtspraak van de Supremo Tribunal Administrativo dat de verjaringstermijn van de in artikel 3, lid 1, van verordening (EG, Euratom) nr. 2988/95 bedoelde procedure inzake het opleggen van sancties en de terugbetaling van onregelmatig ontvangen steun van de Unie op het gebied van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, vier jaar bedraagt vanaf het moment waarop zowel het handelen of het nalaten dat het Unierecht schendt, als de benadeling van de begroting van de Unie zich heeft voorgedaan, waarbij de verjaringstermijn in ieder geval begint te lopen op de datum waarop het laatste van de feiten zich heeft voorgedaan, met de mogelijkheid om te worden verlengd tot maximaal acht jaar. De lidstaten beschikken na de vaststelling van het besluit tot terugvordering van de posten of tot oplegging van de sanctie nog over drie jaar om dat besluit ten uitvoer te leggen. De lidstaat lijkt derhalve te beschikken over een termijn van maximaal elf jaar om de gedwongen invordering van het ten onrechte betaalde bedrag te verkrijgen, op voorwaarde dat het besluit tot terugvordering uiterlijk binnen de termijn van acht jaar nadat de onregelmatigheid is begaan rechtsgeldig is betekend.
- 5 In het licht van het **Portugese recht** had LM de verjaring van de procedure waarnaar artikel 3, lid 1, van voornoemde verordening nr. 2988/95 verwijst, moeten aanvoeren in een bestuursrechtelijk beroep tegen de handeling die de procedure afsluit, en kan de rechtmatigheid van de executoriale titel niet worden onderzocht in het kader van het verzet tegen een executie, omdat de procedure voor toetsing van de onregelmatigheid, die is afgesloten met de vaststelling van het besluit tot terugvordering van de subsidie, zou zijn verjaard.
- 6 Het probleem ligt in het feit dat het verschil tussen de verjaring van de procedure en de verjaring van de schuld in de praktijk niet relevant is voor de toepassing van het Unierecht, dat voor de terugbetaling van de onregelmatig toegekende steun voorziet in een termijn waarvan het verstrijken in de weg lijkt te staan aan de opeisbaarheid ervan.
- 7 Bijgevolg moet worden vastgesteld of de nationale regeling volgens welke de bestuursrechter niet bevoegd lijkt te zijn om kennis te nemen van de verjaring waarin de verordening van de Unie voorziet, en er geen grond lijkt te bestaan om

zich te verzetten tegen de executie, wel verenigbaar is met het Unierecht en, met name, of die regeling niet in strijd is met artikel 3 van verordening nr. 2988/95.

[Voor het geval dat de hierboven geformuleerde vragen (1 en 2) negatief zouden worden beantwoord, stelt de verwijzende rechter nog twee vragen (3 en 4), die niet in het dictum van zijn arrest zijn opgenomen:

3. Moet de verjaringstermijn van drie jaar waarin artikel 3, lid 2, van verordening nr. 2988/95 voorziet, worden beschouwd als een verjaringstermijn voor de schuld die ontstaat door het besluit waarbij op grond dat er zich onregelmatigheden in de financiering hebben voorgedaan, terugbetaling wordt gelast van de aldus ten onrechte ontvangen bedragen? Begint die termijn te lopen op de datum waarop dat besluit is vastgesteld?

4. [Verzet] artikel 3 van verordening nr. 2988/95 zich tegen een nationale regeling volgens welke de termijn van drie jaar voor de verjaring van de schuld die ontstaat door het besluit waarbij op grond dat er zich onregelmatigheden in de financiering hebben voorgedaan, terugbetaling wordt gelast van de aldus ten onrechte ontvangen bedragen, begint te lopen op de datum waarop dat besluit is vastgesteld, moet worden gestuit door de kennisgeving van de inleiding van de executieprocedure met betrekking tot deze bedragen en geschorst blijft tot een definitief of onherroepelijk besluit wordt vastgesteld dat de procedure afsluit in het geval waarin een klacht, een betwisting, een beroep of verzet wordt ingediend, wanneer hierdoor de invordering van de schuld wordt geschorst?]